

Kommunernes Landsforening sætter derimod spørgsmålstegn ved, om folk overhovedet kan leve af den her integrationsydelse, og de forventer, at kommunerne nok bliver nødt til selv at spytte yderligere i kassen.

Ydelsen betyder, som jeg tidligere har sagt, at man fratager mennesker nogle rettigheder, som andre, der bor her i landet, har. Det strider mod FN's flygtningekonventions artikel 23: Et flygtningemodtagende land er forpligtet til ikke at stille flygtninge ringere end landets egne borgere. Det har vi diskuteret en del. Det Danske Center for Menneskerettigheder var helt klar i sin overbevisning om, at det er en overtrædelse af konventionen, og de mener også, at det bryder med konventionen om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder.

Jeg kunne sige mange flere ting, men jeg kan se, at den røde lampe lyser, så jeg vil slutte af med at sige, at hele ånden i forslaget er så modsat ånden i kommissionens betænkning om integration, og flere af høringsparterne undrer sig også over, man overhovedet ikke har anvendt det kæmpe stykke arbejde, der har været gjort.

Vi har allerede stillet en lang række spørgsmål gennem Retsudvalget, og det vil vi følge op med spørgsmål, til vi får nogle klare svar.

Vi vil ikke stemme for nogen af de to forslag, som de ligger her, men vi er naturligvis altid meget interesseret i at forhandle, og vi har en lang række ændringsforslag, som vi vil arbejde videre på i samarbejde med folk uden for huset, også gerne med folk her i huset, og som kan bidrage til at udarbejde en lov om integration, der respekterer menneskerettigheder, og som erkender, at integration er en proces, der forudsætter respekt og ligebehandling.

Man kan ikke skabe lighed, når man starter med negativ særbehandling.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Nu har jeg et par gange hørt fru Pernille Frahm sige, at kommunerne er så og så bekymrede. Jeg er egentlig interesseret i at vide, hvor fru Pernille Frahm har det fra. Jeg kan jo have overset et papir – vi får mange af dem – og jeg har prøvet at spørge mig frem blandt kloge folk her i salen, og der er ikke nogen andre, jeg er stødt på, der har hørt om det. Så jeg vil være interesseret i at vide, hvor det egentlig stammer fra.

Så sagde fru Pernille Frahm, at man flytter indfødsretsreglerne ned til reglerne vedrørende permanent opholdstilladelse. Det er for nu at sige det med pæne ord mildest talt en forvriddning. Det, vi gør her i dag, er, at vi lukker et hul i forhold til nytillkomnes muligheder, og vi dækker et behov for deres muligheder for at klare sig og begå sig i vores samfund i de første tre år, hvor de har en midlertidig opholdstilladelse. Hvis den pågældende så ønsker at blive her permanent, er det vel ikke urimeligt at sætte det krav, at de skal have vist så meget interesse, at de følger dette integrationskursus.

Der er ikke krav om eksamen eller om, at de skal have formået at lære det danske sprog, hvis det har været meget svært for dem. Der er det enkle krav, at de skal have deltaget både i sprogundervisningen og i arbejdsmarkedstilknæytningen.

Nu er fru Pernille Frahm et nyt medlem af Indfødsretsudvalget, så det kan godt være, at det beror på en misforståelse, for det er lidt hul i hovedet at komme med de påstande.

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Det er fru Pernille Frahms bemærkninger om den manglende kvalitet i dette lovforslag eller -kompleks, der er fremsat, der bringer mig herop, og også det, at man ikke har taget hensyn til nogen ting i den store betænkning, der kom om integration for et stykke tid siden.

Når jeg ser, at det i forslaget nu ligger klart, at sprogundervisningen skal prioriteres højt, at der skal gives en sikring af, at man kan få sprogundervisning senest efter 3 måneder, for nogens vedkommende 1 måned efter, at man har gennemgået introduktionsprogrammet, synes jeg, at der er en stor forskel fra det, man har oplevet i Københavnsområdet, hvor man igennem lang tid har måttet vente over 1 år på at få sprogundervisning. Det synes jeg er en fordel.

Det, som Dansk Flygtningehjælp har ønsket sig i mange år, bliver nu tilgodeset ved denne lovgivning. Flygtningene skal straks i integrationsperioden have mulighed for at blive aktiveret på erhvervsmarkedet. Den passus har ikke forefandt i lovgivningen. Der giver vi nu mulighed, i og med at kommunerne får ansvaret for, at man kan straksaktivere. Er det ikke en stor fordel frem for det nuværende?